

عنوان مقاله:

کاربرد نظریه یادگیری اجتماعی شناختی بندورا در خود تنظیمی و یادگیری

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی علوم مدیریت نوین و برنامه ریزی فرهنگی اجتماعی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 4

نویسندگان:

محمدرضا فتحی - دانشجوی دکتری برنامه ریزی درسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان خوراسگان

جهانبخش رحمانی - استادیار گروه برنامه ریزی درسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان خوراسگان

احمد فولادی - دانشجوی دکتری برنامه ریزی درسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان خوراسگان

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف انتزاع ابعاد و کاربرد های نظریه یادگیری اجتماعی شناختی بندورا در خود تنظیمی و یادگیری با روش تحلیلی توصیفی با استفاده از رو کتابخانه ای و جستجو در اسناد و منابع مکتوب و سایت های علمی گوناگون انجام شد. این پژوهش در صدد پاسخگویی به این سوالات بود که نظریه یادگیری اجتماعی ا شناختی منجر به چه نوعی از یادگیری در فراگیران می شود؟ خودتنظیمی چه نقشی در یادگیری دارد؟ آیا خود تنظیمی می تواند ارایند یادگیری را تسهیل بخشد؟ نتایج نشان داد که جنبه های ارایندهای خود نظم دهی در برگیرنده خود مشاهده گری، خود داوری، و خود واکنشی است و برای دستیابی به معناآموز چگونگی هدف گذاری دارای اهمیت بنیادی است. همچنین کنترل ارادی خودتعمقی و پیش اندیشی مراحل چرخه خود نظمدهی می باشند. نظریه اجتماعی شناختی تاکید می کند که یادگیری و عملکرد ارایندهای متمایزی هستند. علی رغم اینکه یادگیری از طریق عملکرد و دست ورزی می تواند یادگیری را ایجاد نماید اما یادگیری مشاهده ای را بایستی بعنوان بنیاد و اساس یادگیری مهارت ها برشمرد. خود تنظیمی یا یادگیری خود تنظیم شده به ارایندی اطلاق می شود که بدان وسیله، یادگیرندگان افکار احساسات و اعمار خود را به طور نظامدار به سوی دستیابی به سوی هدف های خود هدایت می کنند. خود تنظیمی می تواند منجر به یادگیری شود البته میزان اثربخشی یادگیری بستگی به عوامل خانوادگی و تفاوت های فردی دارد. نظریه یادگیری - شناختی فرصتهای لازم را برای یادگیری معنا دار از طریق مشارکت را برای فراگیران فراهم می کند.

کلمات کلیدی:

خود تنظیمی، یادگیری مشاهده ای، یادگیری اجتماعی شناختی، یادگیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/410665>

